

Kiaochow den 2 dec. 1929.

Min kära lilla "Gräsänka".

Hur känns det att vara utan "gubbis"? Inte är det roligt säger du men vad skall man göra. Ja så är det nog. Dock ~~h~~ ^h ~~ar~~ ^{ar} ~~ligt~~ ^{ligt} för dig att du har fått vara ute lite och rest med din GUNNAR och så har du dina rara barn där hemma hos din mamma. Roligt för dig att få vara i ditt föräldrahem det blir då ej så långsamt för dig. Hoppas Ni alla äro krya,

Det var längesedan jag sist språkade med dig. Jag har sedan jag sist skrev gått igenom ganska mycket. Den 7 okt. kom jag in på det ~~ta~~ tyska sjukhuset i Tsingatu och dagen efter opererades jag. Operationen varade i tre timmar. Själva operationen varade ej så länge men det tog så lång tid innan jag somnade. Först fick jag lokalbedövning, de sprutade in två stora sprutor i ryggen vilket gjorde hemskt ont. Bedövningen tog inte så de måste söva mig men hör och häpna det tog $1\frac{1}{2}$ timma innan jag somnade. Doktorn trodde naturligtvis att jag sov så han började skära fyra gånger men jag skrek till så han slutade så fort han hörde att jag kände det. Men han kunde väl ej tro ^{annat än att} ~~att~~ jag ~~ej~~ sov då jag fått en massa eter och först lokalbedövning. Efter det operationen var över sade doktorn till Oscar att det var ett högst egendomligt fall att jag ej somnade på så länge, men trodde att det var nerverna som var mycket nere just ~~da~~. Jag fick 5 700 gram. eter. Jag blev skuren på tre ställen största operationen togs nerifrån livmoderns bands opp och så var det visst livmoderbanden som också fästes upp, tror också att livmodermunnen togs av en bit. Ja första veckan efter operationen var ej så trevlig som du nog förstår, hade rätt så svåra ~~ip~~ ^{ip} ~~agor~~ ^{agor}, men jag tröstade mig med att det skulle bli bättre för varje dag. Allt syntes också gå så bra och doktorn sade till mig på sjunde dygnet att krisen är över nu så nu blir ni snart bra. Men på 12 dygn fick jag varbildning i ett av såren. Jag blev så ledsen och ängslig fick ligga med heta kompresser ett par dagar för att det skulle mogna fort och sedan fick jag ner på operationsbodet igen och doktorn öppnade såret, han höll på i 40 min. det var långa minuter för jag fick ingen bedövning emedan det dröjde så länge första gången innan jag somnade. De närmaste 4-5 dagarne efter det hade jag hemska behandlingar det var också ganska kritiskt och jag trodde att min sista stund var kommen, men det var Guds vilja att jag skulle leva och få komma hem till de mina igen. Jag var i Tsingtau i hela 5 veckor så då jag kom hem kände Doris ej igen sin mamma, men efter det jag varit hemma ett par dagar kommo vi i våra gamla gängor igen. Efter det såret öppnats igen kunde det ej syss utan det har fått läka sig självt det är ej riktigt ^{läkt} igen ännu men nära på. I dag är det 3 veckor sedan jag kom hem och i förra veckan var jag inne till doktorn och visade mig. Han var nöjd med mig men jag måste vara riktigt försiktig ej lyfta tunga saker eller arbeta hårt. Trodde ej att jag skulle känna mig så stark vid den här tiden som jag gör men Gud har hjälpt mig på ett underbart sätt och jag är så tacksam till honom att han räddade mitt liv denna gången. Jag vill så gärna komma hem till Sverige en gång till och få träffa min lilla mamma och syskon och vi ~~xxx~~ äro ju nu så nära vår hemresa så jag tyckte det kändes riktigt svårt att få gå bort just nu. Ja om jag ~~frånräknar~~ frånräknar varbildningen jag hade i tänderna, så har allt uteslutande berott på mina svåra förlossningar att jag måst söka läkare och fått behandlingar och nu sist operationen. Min första förlossning var en av de svåraste de haft på sjukhuset. Vi har en mycket

Min kära lille "Gränska"

Har kännat det att vara utan "Gubbe"? Inte är det roligt
säger du men vad skall man göra, ja så är det nog. Dock väldigt för dig
att du har fått vara ute lite och rest med din Gunnar och så har du
dina rare barn där hemma hos din mamma. Roligt för dig att få vara i
ditt föräldrahem det blir då ett så långsamt för dig. Hoppas ni alla
Ero krysa,

Det var i måndagen jag såst språkade med dig. Jag har se-
dan jag såst skriv gätt igenom ganska mycket. Den 7 okt. kom jag in på
detta tyska sjukhuset i Taternas och dagen efter opererades jag. Operat-
tionen varade i tre timmar. Sjätte operationen varade ej så länge men
det tog så lång tid innan jag somnade. Först fick jag lokalbedövning. De
språkade in två stora sprutor i ryggen vilket gjorde hemskt ont. Bedöv-
ningen tog inte så de måste söva mig men hött och hölpa det tog 15 tim-
mar innan jag somnade. Doktorin trodde naturligtvis att jag sov så han
började skära fyra gånger men jag skrek till så han slutade så fort han
hörde att jag kände det. Men han kunde väl ej tro att jag så sov då jag
fått en massa eter och först lokalbedövning. Efter det operationen var
över såde doktorin till Oscar att det var ett högst egendomligt fall
att jag ej somnade på så länge, men trodde att det var nerverna som var
mycket nere just då. Jag fick 200 gram eter. Jag blev skuren på tre
ställen så att operationen gick bättre. Livmoderens bands öpp och så
var det visat livmoderens öpp. Den öppades upp och öppades ut. Livmo-
dermannen tog av en bit. De första veckan efter operationen var ej så
trötta som du nog förstår. Jag hade fått så svåra ångor, men jag trötade
mig med att det skulle bli bättre för varje dag. Allt syntes också gå
så bra och doktorin såde till mig på stunden dygnet att klossen är över
nu så nu blir ni snart bra. Men på 12 dygn fick jag utbildning i ett
svårare. Jag blev så ledsen och ångad. Fick ligga med flera kompresser
ett par dagar för att det skulle mogna fort och sedan fick jag ner på
operationen. Det igen och doktorin öppnade såret. Han höll på i 40 min.
Det var några minuter för jag fick ingen bedövning emedan det bröjde
så länge första gången innan jag somnade. De närmaste 4-5 dagarna efter
det hade jag hemskt behandlingar. Det var också ganska kritiskt och jag
trodde att min sista stund var kommen, men det var Guds vilja att jag
skulle leva och få komma hem till de mina igen. Jag var i sjukhuset i 10
12 veckor så då jag kom hem kände Doris ej igen sin mamma, men efter
det jag varit hemma ett par dagar kommo vi i våra gamla gårdar igen.
Efter det såret öppnats igen kunde det ej syas utan det har fått läka
sig självt det är ej riktigt. Men ännu men när på. I dag är det 3 ve-
kor sedan jag kom hem och i första veckan var jag inne till doktorin och
visade mig. Han var nöjd med mig men jag måste vara riktigt försiktig ej
lyfta tunga saker eller arbeta hårt. Trodde ej att jag skulle känna mig
så stark vid den här tiden som jag gör men Gud har hjälpt mig på ett
underbart sätt och jag är så tacksam till honom att han räddade mitt
liv denna gången. Jag vill så gärna komma hem till Sverige en gång till
och få träffa min lille mamma och syskon och vi var ju nu så nära
var hemma så jag tyckte det kändes riktigt svårt att få bort just
nu. Ja om jag skulle kunna återvända till Sverige så skulle jag både i tändarna
så har allt utslutande berott på mina svåra förlossningar att jag måste
skäta läkare och fått behandlingar och nu såst operationen. Min första
förlossning var en av de svåraste de haft på sjukhuset. Vi har en mycket

erkläring lämnade i Tingshuset en dyck och han är förtyllad med att jag inte haft en så snäll doktor då vet jag ej hur det gått. Han är som en pappa för en och han har halva börden för att jag har ett tröstligt och hjälpsamt sin patienter. Jag har aldrig förlorat en så rar doktor.

I går var det 6 år sedan Oscar och jag firade bröllop här i Kiscohos Brudgummen var ej hemma så jag fick försöka på egen hand utan brudgummen men vi voro över hos tant och farbror på bröllopsfesten. Det har varit lyckliga sex år om man fräknar de dagar man varit sjuk men man måste ha mottagningar också annars efter man ej värde på hälsa och allt gått. Men nog lider man gärna då man får två små barn till beaktning. Vad det är kärnt med de små måste man då behålla dem och må Gud hjälpa mig att föstra dem till goda människor.

Snart står julen för dörren. Om tre veckor är det ju jul-afton det är förskräckligt vad tiden går fort. Snart är det är till-ända. I början på nästa år ska vi börja packa för Sverigesresa. Tråkigt gods tar ju så lång tid 2-3 månader. Vi hoppas få resa via Sibirien via Japan men nu ser det ut av tidningarna som om kriget mellan Kina och Ryssland skall bli klart och det voro idealiskt för oss då behövs vi ej resa via Japan och då kunna vi vara hemma på tre veckor. Om vi kunna resa den sista nämnda vägen reser vi ej läran i början av april annars i mitten eller i slutet av året. Ja då träffas vi snart hoppas dock att jag får ett brev av dig innan dess.

Nu önskar vi alla lycka till dig din mamma och dina små. En mycket trevlig jul och god natt till dig och dina små. Med kärlek och omsorg din mamma och pappa. Efter hennes 1 års-dag. Barnen äro så kyse och duktiga lika så Oscar.

En de hjärtligaste hälsningar från din vän

Helena

Helena

D.S.